

บทที่ 1

บทนำ

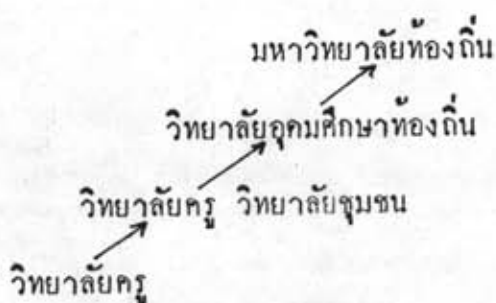
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

กรมการฝึกหัดครูมีหน้าที่เกี่ยวกับการผลิตครูให้แก่โรงเรียนและสถานศึกษาทั่วราชอาณาจักร อบรมครูที่ขาดวุฒิครูให้มีวุฒิทางครู อบรมและส่งเสริมครูที่มีวุฒิอยู่แล้วให้มีวุฒิส่งชั้น กำหนดและควบคุมมาตรฐานวิชาชีพครู ทำการวิจัย ค้นคว้าเกี่ยวกับการฝึกหัดครู ตลอดจนผลิตตำราประกอบการเรียนการสอน เพื่อให้เกิดประโยชน์แก่การศึกษาโดยส่วนรวม และทำหน้าที่เกี่ยวกับการดำเนินงานของสภาการฝึกหัดครู ตามพระราชบัญญัติวิทยาลัยครู พ.ศ. 2518 และแก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. 2527 ดังนี้

มาตรา 5 ให้วิทยาลัยครูเป็นสถาบันการศึกษาและวิจัย มีวัตถุประสงค์ในการศึกษาวิชาการในสาขาวิชาการต่าง ๆ ตามความต้องการของท้องถิ่นและผลิตครูประจำระดับปริญญาตรี ทำการวิจัย ส่งเสริมวิทยฐานะของครูอาจารย์และบุคลากรทางการศึกษา ทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม และให้บริการทางวิชาการแก่สังคม

จากพระราชบัญญัติใหม่จะเห็นว่า วิทยาลัยครูต้องขยายฐานงานจากเดิมซึ่งมีหน้าที่ผลิตแก่ครู เป็นการพัฒนาวิทยาลัยครูให้เป็นวิทยาลัยครูอุดมศึกษาท้องถิ่นที่สามารถจัดการศึกษาในสาขาวิชาการต่าง ๆ ตามความต้องการของท้องถิ่น ทั้งนี้โดยไม่ลืมหรือละเลยงานด้านการผลิตครูและการอบรมครูประจำการที่เป็นงานหลักเดิมและ เป็นงานที่วิทยาลัยครูมีความชำนาญมาก่อนแล้ว

ทิศทางที่จะพัฒนาวิทยาลัยครูแน่ชัดที่สุดคือ การพัฒนาให้วิทยาลัยครูเป็นวิทยาลัยอุดมศึกษาท้องถิ่นที่สามารถจัดการศึกษาในสาขาวิชาการต่าง ๆ ทิศทางและขั้นตอนของการพัฒนาวิทยาลัยครูควรมีลักษณะดังต่อไปนี้ (พะนอม แก้วกำเนิด 2527: 2)

วิทยาลัยชุมชน หมายถึง สถานศึกษาที่จัดการศึกษาสูงกว่าระดับมัธยมศึกษา เพื่อสนองความต้องการของเยาวชน ประชาชนในท้องถิ่น ทั้งในรูปแบบชั้นเรียน รูปแบบการเรียน นอกโรงเรียน และรูปแบบการศึกษาทางไกล ส่วนมากระดับการศึกษา จะไม่เกิน 2 ปีค่อจากมัธยมศึกษาตอนปลาย

วิทยาลัยอุดมศึกษาท้องถิ่น ในที่นี้หมายถึง สถานศึกษาในระดับอุดมศึกษา คือสูงกว่ามัธยมศึกษาที่จัดการศึกษาให้กับเยาวชนและประชาชนในสายวิชาการต่าง ๆ ความต้องการและสอดคล้องกับทรัพยากรของท้องถิ่นถึงระดับปริญญาตรี

จากแผนผังดังกล่าวข้างต้น จะเห็นว่าวิทยาลัยครูมีการจัดการศึกษาสายครู และขยายฐานงานไปสอนสายวิชาการอื่นตามความต้องการของท้องถิ่นและเริ่มจาก ไม่เกิน 2 ปี ค่อจากมัธยมศึกษาตอนปลาย แล้วค่อย ๆ ขยายเทคนิควิชาการออกไป ให้สูงขึ้นถึงระดับปริญญา ในที่สุดจะพัฒนาเป็นมหาวิทยาลัยท้องถิ่นต่อไป

จากพระราชบัญญัติใหม่และทิศทางที่คาดคะเนความเจริญก้าวหน้าของ วิทยาลัยครูไปสู่วิทยาลัยอุดมศึกษาท้องถิ่น พอจะกำหนดขอบข่ายงานหน้าที่ของ วิทยาลัยครู (วิทยาลัยอุดมศึกษาท้องถิ่น) ในอนาคตอันใกล้นี้ไว้ดังนี้ (พระนาม แก้วกำเนิด 2527:3)

1. งานด้านการผลิตกำลังคนสายวิชาการต่าง ๆ ความต้องการและ สอดคล้องเหมาะสมกับทรัพยากรของท้องถิ่น
2. งานฝึกอบรมพัฒนาคุณภาพของบุคลากรประจำการในท้องถิ่น
3. งานผลิตครูโดยการลคปริมาณ แต่พัฒนาคุณภาพให้สูงขึ้น
4. งานวิจัยเพื่อพัฒนาการศึกษาและการพัฒนาชุมชน
5. งานทำนุบำรุงส่งเสริมพัฒนาวัฒนธรรม โดยเฉพาะวัฒนธรรมท้องถิ่น
6. งานพัฒนาชุมชนและการให้บริการชุมชนทางวิชาการ

งานการผลิตรายการในสาขาวิชาการต่าง ๆ เป็นงานใหม่ของชาว
วิทยาลัยครูที่จะต้องค่อย ๆ ศึกษาค้นคว้าหาทางขยายฐานงานนี้ออกไป งานค่านนี้
เป็นงานยากเพราะจำเป็นต้องทำอยู่ในลักษณะที่มีข้อจำกัดต่าง ๆ วิทยาลัยครูจะต้อง
มุ่งมานะขยายฐานงานนี้ออกไปให้ได้ โดยวิธีการและขั้นตอนในการดำเนินงาน
ดังต่อไปนี้ (พระนอม แก้วกำเนิก 2527:4)

1. ทำการสำรวจ ศึกษา ค้นคว้า วิจัยทรัพยากรของท้องถิ่น ทั้ง
ทรัพยากรธรรมชาติ ทรัพยากรที่มนุษย์สร้างขึ้น ทรัพยากรมนุษย์โดยตรง ความต้องการ
ของเยาวชน ประชาชน ท้องถิ่นและชาคิบ้านเมือง เพื่อเป็นข้อมูลในการศึกษา
วิเคราะห์ สังเคราะห์หาแนวทางหลักสูตรที่จะทำการสอนหรือจัดการศึกษา
2. สร้างหลักสูตรจัดการศึกษาตามข้อมูลข้อ 1 และพัฒนาหลักสูตรไป
สู่รายละเอียด
3. เตรียมบุคลากรทั้งของวิทยาลัยเองและบุคลากรภายนอกด้วยการศึกษา
ต่อ ปริญญา หรือจัดหาบุคคลเข้ามาบรรจหรือจัดหาบุคลากรภายนอกเข้ามาช่วยสอน
รวมทั้งการเตรียมอุปกรณ์ เครื่องมือเครื่องใช้ รวมทั้งอาคารสถานที่ที่จะดำเนินการ
การสอนตามหลักสูตรใหม่
4. จัดดำเนินการสอนและเร่งรัดพัฒนาให้มีคุณภาพสูงขึ้น
5. จัดระบบและวิธีการฝึกปฏิบัติวิชาชีพให้กับนักศึกษาทั้งภายในภายนอก
วิทยาลัย ให้การเรียนรู้ทางทฤษฎีกับการปฏิบัติควบคู่กันไปค้ำคุณภาพการศึกษา
6. สร้างเกณฑ์มาตรฐานทางคุณภาพทางวิชาการขึ้น เพื่อเป็นแนวทาง
รักษาส่งเสริมคุณภาพของการศึกษา ให้เป็นที่ยอมรับนับถือของประชาชนและสถาบัน
การศึกษาอื่น ๆ
7. การสนเทศและการแนะแนวอาชีพ วิทยาลัยจะต้องจัดบริการให้
ข้อมูล ข่าวสารแก่เยาวชนและประชาชนในด้านการอาชีพ การมีงานทำ ให้ข้อคิด
ก่อนเข้ามาศึกษาให้ข้อตระหนักระหว่างการศึกษาและติดตามชี้แจงแนะนำช่วยเหลือ
เมื่อจบการศึกษาไปแล้วอีกด้วย
8. การสหกรณ์ วิทยาลัยจะต้องพัฒนางานสหกรณ์ของวิทยาลัยจนมีสภาพ

เป็นศูนย์ส่งเสริมการผลิตและจำหน่ายของนักศึกษาและศิษย์เก่า ศิษย์เก่าซึ่งเป็นสมาชิกของสหกรณ์ อาจส่งผลผลิตมายังสหกรณ์ของวิทยาลัยโดยที่สหกรณ์เป็นศูนย์การจำหน่ายผลผลิตนั้นไปสู่สาธารณชนหรือตลาดต่อไป

กรมการฝึกหัดครูมุ่งเน้น 2 ประการด้วยกัน คือ (กรมการฝึกหัดครู 2529:2)

1. มุ่งเน้นการเพิ่มคุณภาพของการผลิตครูและอบรมครูประจำการ ให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้ใช้ครูและของสังคมไทย
2. มุ่งเน้นการจัดการศึกษาวิชาสาขาอื่น ตามความต้องการของท้องถิ่นและสังคม โดยยึดวิทยาการจัดการและเทคโนโลยีเป็นแกน

นโยบายในแผนพัฒนาการศึกษาระยะที่ 6 ของกรมการฝึกหัดครูกำหนดไว้ว่า (กรมการฝึกหัดครู 2530-2534 : 5-6)

1. ผลิตบัณฑิตที่มีคุณภาพและมีคุณธรรม สามารถพัฒนาตนเองให้เข้ากับภาวะการเปลี่ยนแปลงทาง เศรษฐกิจและสังคมสามารถในการสร้างงานและประกอบอาชีพอิสระได้
2. มุ่งผลิตครูระดับปริญญาในสาขาวิชาที่ขาดแคลนและให้สอดคล้องกับความต้องการของสังคม
3. ขยายการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาสาขาวิชาการต่าง ๆ ให้สอดคล้องกับความต้องการของท้องถิ่นและสังคม
4. ปรับปรุงหลักสูตรและกระบวนการเรียนการสอน ให้มีความยืดหยุ่นและสอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงทาง เศรษฐกิจ สังคม และความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี
5. ส่งเสริมคุณภาพทางวิชาการ โดยจัดให้มีเอกสาร ตำรา สื่อการเรียนการสอน ห้องปฏิบัติการและงบประมาณสนับสนุนตามเกณฑ์มาตรฐานระดับอุดมศึกษา
6. พัฒนาอาจารย์เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการสอนและการวิจัย และให้มีส่วนของวุฒิของอาจารย์ตามเกณฑ์มาตรฐานตลอดจนส่งเสริมการเข้าสู่ตำแหน่งทางวิชาการ

7. ปรับปรุงระบบและรูปแบบในการให้การศึกษา ฝึกอบรมเพื่อ

เพิ่มพูนวิทยฐานะ และ/หรือสมรรถภาพในการประกอบอาชีพ การพัฒนาคุณภาพของ
งานของครู อาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษา ตลอดจนบุคลากรประจำการสาขา
วิชาการต่าง ๆ

8. ส่งเสริมให้มีการวิจัยเพื่อความก้าวหน้าทางวิชาการ การวิจัย
เพื่อพัฒนางานตามหน้าที่ของวิทยาลัยครูและกลุ่มวิทยาลัยครู และมุ่งเน้นการวิจัยเพื่อ
นำผลไปใช้ในการพัฒนาท้องถิ่น

9. ส่งเสริมให้มีการศึกษาค้นคว้า อนุรักษ์ พัฒนาและเผยแพร่ศิลป
วัฒนธรรมไทย ทั้งวัฒนธรรมท้องถิ่นและวัฒนธรรมประจำชาติ โดยเฉพาะความนิยมไทย

10. ส่งเสริมให้มีการบริการทางวิชาการแก่ชุมชนในรูปแบบต่าง ๆ
เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิต โดยเน้นการให้การศึกษาคือเนื่องในรูปของการเผยแพร่ความรู้

11. สนับสนุนให้มีการจัดสภาพแวดล้อมของสถานศึกษา เพื่อให้
นักศึกษาได้พัฒนาตนเองและส่งเสริมให้นักศึกษาร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตรพัฒนาสุขภาพ
อนามัย การอยู่ร่วมกันในระบอบประชาธิปไตยและการบำเพ็ญประโยชน์คือสังคม

12. ปรับปรุงระบบการแนะแนวอาชีพ และการจัดหางานแก่นักศึกษา
ตลอดจนการติดตามผลการมีงานทำ และการทำงานของผู้สำเร็จการศึกษาให้มี
ประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

13. มุ่งพัฒนากลุ่มวิทยาลัยครูให้เป็นสถาบันอุดมศึกษาที่สมบูรณ์

14. จัดระบบการบริหารกรมการฝึกหัดครูให้เอื้อต่อการดำเนินงาน
ของกลุ่มวิทยาลัยครู โดยการกระจายอำนาจและทรัพยากรไปยังกลุ่มวิทยาลัยครูให้
สามารถทำหน้าที่เป็นสถาบันอุดมศึกษาได้อย่างสมบูรณ์

15. ส่งเสริมให้มีการประสานงานและการใช้ทรัพยากรร่วมกันระหว่าง
วิทยาลัยครูกับหน่วยงานอื่นทั้งภาครัฐและเอกชน เพื่อประโยชน์สูงสุดร่วมกัน

ตามพระราชกฤษฎีกาแบ่งส่วนราชการกรมการฝึกหัดครู พ.ศ. 2522 กรม
การฝึกหัดครูมีหน่วยงานที่สนับสนุนการปฏิบัติงาน รวม 8 หน่วยงาน คือสำนักงาน
เลขาธิการกรม กองการเจ้าหน้าที่ กองคลัง กองแผนงาน กองส่งเสริม วิทยฐานะครู
กองการฝึกหัดครู กองพัฒนาอาคารสถานที่ และหน่วยศึกษานิเทศก์ ซึ่งปฏิบัติงานอยู่ใน
ส่วนกลางและมีวิทยาลัยครูซึ่งเป็นสถานศึกษาในสังกัดกระจายอยู่ทั่วประเทศ ทั้งในส่วน
กลางและส่วนภูมิภาค จำนวน 36 วิทยาลัย

ในการบริหารงานของกรมการฝึกหัดครู ปัจจุบันมีหน่วยงานรับผิดชอบในเรื่องต่าง ๆ ดังนี้

1. การบริหารงานเกี่ยวกับบุคคลและอัตรากำลัง จะมีกองการเจ้าหน้าที่ กองการฝึกหัดครู และกองแผนงาน เป็นผู้รับผิดชอบ
2. การบริหารงานเกี่ยวกับงบประมาณและการเงิน จะมีกองคลัง กองแผนงานและกองการฝึกหัดครู เป็นผู้รับผิดชอบ
3. การบริหารงานเกี่ยวกับงานวิชาการต่าง ๆ จะมีกองการฝึกหัดครู กองส่งเสริมวิทยฐานะครู หน่วยศึกษานิเทศก์ และกองแผนงาน เป็นผู้รับผิดชอบ
4. การบริหารวิทยาลัยครู

ตามพระราชบัญญัติวิทยาลัยครู พ.ศ. 2527 ให้วิทยาลัยครูเป็นส่วนราชการสังกัดกรมการฝึกหัดครู การบริหารวิทยาลัยครูแบ่งออกเป็น 2 ลักษณะคือ

4.1 บริหารโดยสภาการฝึกหัดครู มีกรมการฝึกหัดครูทำหน้าที่เกี่ยวกับการดำเนินงานของสภา, ตั้งระบุไว้ในมาตรา 13

มาตรา 13 สภามีอำนาจและหน้าที่ควบคุมดูแลกิจการทั่วไปของวิทยาลัยครู และมีอำนาจและหน้าที่ ดังนี้ (กรมการฝึกหัดครู 2527:5-6)

- (1) ออกข้อบังคับและวางระเบียบของวิทยาลัยครู
  - คลอจกนกำหนดคุณสมบัติและพื้นความรู้ของผู้มีสิทธิเข้าศึกษาในวิทยาลัยครู และวางระเบียบการบริหารภายในวิทยาลัยครู
  - (2) อนุมัติหลักสูตรต่าง ๆ
  - (3) ส่งเสริมการศึกษาอบรมและการวิจัยของวิทยาลัยครู
- ให้เจริญยิ่งขึ้น
- (4) อนุมัติการให้ปริญญา อนุมัติปริญญา และประกาศนียบัตร
  - (5) พิจารณาให้ความเห็นเกี่ยวกับการศึกษา การฝึกหัดครู และปัญหาทางการศึกษาอื่น ๆ ตามที่กระทรวงศึกษาธิการหรือ
  - (6) พิจารณาจัดตั้ง ยุบ รวมและเลิกคณะวิชา หน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่น เพื่อส่งเสริมวิชาการ และภาควิชา
  - (7) พิจารณาการแต่งตั้ง โยกย้ายและถอดถอนอธิการ รองอธิการ หัวหน้าสำนักงานอธิการ รองหัวหน้าสำนักงานอธิการ หัวหน้าคณะวิชา

รองหัวหน้าคณะวิชา หัวหน้าหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นเพื่อส่งเสริมวิชาการ รองหัวหน้า
หน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นเพื่อส่งเสริมวิชาการ หัวหน้าภาควิชา รองหัวหน้าภาควิชา
ศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์

(8) วางระเบียบเกี่ยวกับการจัดทำและการพิจารณา
ประมาณ การเงินและทรัพย์สินของวิทยาลัยครู

(9) แต่งตั้งคณะกรรมการ เพื่อส่งเสริมให้ค่านะนำหรือ
ค่าเนนกิจการของวิทยาลัยครู

(10) พิจารณาการรับสถานศึกษาอื่นเข้าสมทบในวิทยาลัยครู
การให้สถานศึกษาที่รับเข้าสมทบพ้นจากการสมทบในวิทยาลัยครู และการเข้าสมทบหรือ
ยกเลิกการสมทบของวิทยาลัยครูกับมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่น

(11) กำหนดเครื่องหมายของสภาและเครื่องหมายของ
วิทยาลัยครู

จะเห็นว่ามาตรา 13 เป็นการจำแนกอำนาจหน้าที่ของ สภาปฎิบัติการ
ให้ชัดเจน สภาการปฎิบัติการมีอำนาจหน้าที่ในการควบคุมดูแลวิทยาลัยครูให้สอดคล้องกับ
การปรับปรุงหน้าที่และบทบาทของวิทยาลัยครู

4.2 การบริหารตามระเบียบราชการ โดยผ่านกองต่าง ๆ

ค่าเป็นการดังนี้

- งานบริหารทั่วไป โดยสำนักงานเลขาธิการกรม และ
กองปฎิบัติการ
- งานบุคลากร โดยกองการเจ้าหน้าที่
- งานการเงิน โดยกองคลัง
- งานแผนงานและงบประมาณ โดยกองแผนงาน
- งานวิชาการ โดยหน่วยศึกษานิเทศก์
- งานกิจการนักศึกษา โดยกองการปฎิบัติการ
- งานอาคารสถานที่ โดยกองพัฒนาอาคารสถานที่

โดยปกติ หน้าที่หลักของกรมการปฎิบัติการคือ การผลิตครูให้แก่โรงเรียน
หรือสถานศึกษาทั่วประเทศ อบรมครูที่ขาดวุฒิครูให้มีวุฒิต่างครูและส่งเสริมครู

ที่มีวุฒิอยู่แล้วให้มีวุฒิสูงขึ้น แต่ในปัจจุบันกรมการฝึกหัดครูกำลังประสบปัญหาทางการศึกษา กล่าวคือ การกำหนดบทบาทและหน้าที่ของวิทยาลัยครู อันเนื่องมาจากสภาพความเปลี่ยนแปลงของสังคมไทย คือ ประชากรในวัยเรียน โดยเฉพาะในระดับประถมศึกษา มีแนวโน้มที่จะลดลงเรื่อย ๆ ทำให้ความต้องการครูเพื่อบรรจุเข้าทำงานในโรงเรียนเริ่มลดลง ทั้งนี้ความสำเร็จการศึกษาในสาขาวิชาชีพครูว่างงานจึงเป็นปัญหาสำคัญขณะนี้ และปัญหายังสวนทางกับปัญหาอีกด้านหนึ่ง คือความต้องการที่จะเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาของนักเรียนที่สำเร็จชั้นมัธยมศึกษาเพิ่มขึ้น เนื่องจากนโยบายของกระทรวงศึกษาธิการหวังจะให้ให้นักเรียนที่จบชั้นประถมศึกษาไม่ต่ำกว่าร้อยละ 50 ได้เข้าศึกษาต่อในระดับมัธยมศึกษา จะทำให้นักเรียนมัธยมศึกษาเพิ่มมากขึ้นและจะเป็นตัวป้อนสู่ระดับอุดมศึกษาในช่วงระยะ 5-8 ปีข้างหน้าจะมากขึ้น โดยเฉพาะในส่วนภูมิภาคซึ่งเป็นภาระของกรมการฝึกหัดครูที่เกิดจากแรงผลักดันทางสังคม เศรษฐกิจและการเมือง (กรมการฝึกหัดครู 2528-2530: 16)

กรมการฝึกหัดครูมีทรัพยากรทางการศึกษาอยู่พร้อม โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ทรัพยากรทางคณาบุคลากร ซึ่งมีอาจารย์ในระดับปริญญาเอก ปริญญาโทและปริญญาตรี รวมทั้งสิ้นกว่าหกพันคน รวมทั้งมีอาคารเรียนและอาคารประกอบการศึกษาต่าง ๆ อยู่พร้อม สมควรที่จะนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อการจัดการศึกษาในสถานศึกษาต่าง ๆ นอกเหนือจากการศึกษาในสาขาวิชาชีพครู จึงสมควรขยายบทบาทของวิทยาลัยครู นอกเหนือจากการผลิตครู เป็นการผลิตวิชาชีพด้านอื่น ๆ ซึ่งสอดคล้องกับความต้องการของสังคม โดยเฉพาะในท้องถิ่นชนบทที่วิทยาลัยครู เหล่านี้ตั้งอยู่ให้มากที่สุด

ปัจจุบันจึงมีการแก้พระราชบัญญัติวิทยาลัยครู พุทธศักราช 2518 ซึ่งเดิมกำหนดหน้าที่ไว้ 5 ประการ คือการผลิตครู การอบรมครูและบุคลากรทางการศึกษา ประจำการ การวิจัย การทำนุบำรุงส่งเสริมวัฒนธรรม และการให้บริการทางวิชาการแก่สังคมนั้น ได้รับความแก้ไขโดยพระราชบัญญัติวิทยาลัยครู (ฉบับที่ 2) พุทธศักราช 2527 โดยให้วิทยาลัยครูเป็นสถาบันการศึกษาและวิจัย มีหน้าที่ให้การศึกษาวិชาการในสาขาวิชาต่าง ๆ ตามความต้องการของท้องถิ่นและผลิตครูถึงระดับปริญญาตรี ทำการวิจัยส่งเสริมวิทยฐานะครูของครูอาจารย์และบุคลากรทางการศึกษา ทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม และให้บริการทางวิชาการแก่สังคม

ในพระราชบัญญัติวิทยาลัยครู (ฉบับที่ 2) พุทธศักราช 2527 มาตรา 5 วรรค 3 บัญญัติไว้ว่า เพื่อประโยชน์ในการดำเนินงานของวิทยาลัยครูด้วยกัน สภาอาจกำหนดให้วิทยาลัยครูหลายแห่งรวมกันเป็นกลุ่มวิทยาลัยครูได้ จำนวนกลุ่ม หลักเกณฑ์และวิธีการแบ่งกลุ่ม การเลือกอธิการเป็นประธานกลุ่ม วาระของการเป็นประธานกลุ่ม การดำเนินงานของกลุ่มและกิจการอื่นให้เป็นไปตามข้อบังคับสภา (กรมการศึกษาศึกษา 2527:2)

บทบัญญัติดังกล่าวนำไปสู่การรวมกลุ่มตามกฎหมายของวิทยาลัยครู จากเดิมรวมกันอย่างหลวม ๆ ตามสภาพภูมิศาสตร์ กลายมาเป็นรวมกลุ่มตามกฎหมาย 8 กลุ่ม ดังที่ปรากฏในข้อบังคับสภาการศึกษาว่าด้วยกลุ่มวิทยาลัยครู พ.ศ. 2528

ข้อบังคับสภาการศึกษาว่าด้วยกลุ่มวิทยาลัยครู พ.ศ. 2528 (กรมการศึกษาศึกษา 2528:2)

"ข้อ 6 เพื่อประโยชน์ในการดำเนินงานของวิทยาลัยครูด้วยกัน ให้วิทยาลัยครูรวมกันเป็นกลุ่ม เรียกว่า สหวิทยาลัย ดังต่อไปนี้

- (1) สหวิทยาลัยลานนา ประกอบด้วย วิทยาลัยครูเชียงใหม่ วิทยาลัยครูเชียงราย วิทยาลัยครูลำปาง และวิทยาลัยครูอุตรดิตถ์
- (2) สหวิทยาลัยพหุชนราช ประกอบด้วย วิทยาลัยครูกำแพงเพชร วิทยาลัยครูนครสวรรค์ วิทยาลัยครูพิบูลสงคราม และวิทยาลัยครูเพชรบูรณ์
- (3) สหวิทยาลัยอีสาน-เหนือ ประกอบด้วย วิทยาลัยครูมหาสารคาม วิทยาลัยครูเลย วิทยาลัยครูสกลนคร และวิทยาลัยครูอุดรธานี
- (4) สหวิทยาลัยอีสาน-ใต้ ประกอบด้วย วิทยาลัยครูนครราชสีมา วิทยาลัยครูบุรีรัมย์ วิทยาลัยครูสุรินทร์ และวิทยาลัยครูอุบลราชธานี
- (5) สหวิทยาลัยศรีอยุธยา ประกอบด้วย วิทยาลัยร่ำไพพรมณี วิทยาลัยครูฉะเชิงเทรา วิทยาลัยครูเทพสตรี วิทยาลัยครูพระนครศรีอยุธยา และวิทยาลัยครูเพชรบุรีวิทยาลัยสงขลานครินทร์
- (6) สหวิทยาลัยทวารวดี ประกอบด้วย วิทยาลัยครูกาญจนบุรี วิทยาลัยครูนครปฐม วิทยาลัยครูเพชรบุรี และวิทยาลัยครูหมู่บ้านจอมบึง
- (7) สหวิทยาลัยทักษิณ ประกอบด้วย วิทยาลัยครูนครศรีธรรมราช วิทยาลัยครูภูเก็ต วิทยาลัยครูยะลา วิทยาลัยครูสงขลา และวิทยาลัยครูสุราษฎร์ธานี
- (8) สหวิทยาลัยรัตนโกสินทร์ ประกอบด้วย วิทยาลัยครูจันทระเกษม

วิทยาลัยครูชนบท วิทยาลัยครูบ้านสมเด็จเจ้าพระยา วิทยาลัยครูพระนคร วิทยาลัยครูสวนกุหลาบ และวิทยาลัยครูสวนสุนันทา"

วิจารณ์ ศรีสะอาด (2518 : 13) ได้กล่าวโดยสรุปว่า "จุดมุ่งหมายของการอุดมศึกษา คือ การสร้างสรรค์และจรรโลงความก้าวหน้าทางวิชาการ เพื่อสถาบันอุดมศึกษาจะได้ใช้ความเป็นเลิศทางวิชาการพัฒนาบุคคลและให้บริการทางวิชาการเพื่อประโยชน์ของสังคมและมนุษยชาติ"

การที่จะพัฒนาคุณภาพทางวิชาการให้เกิดขึ้นได้นั้น จำต้องมีการพัฒนาบุคคลเสียก่อน และกลุ่มบุคคลที่เป็นหัวใจในสถาบันการศึกษาทุกระดับก็คือ ทว่าอาจารย์ผู้ทำหน้าที่ถ่ายทอดความรู้วิทยาการต่าง ๆ แก่ผู้เรียนนั่นเอง

แม้ว่ากฎหมายจะบัญญัติให้วิทยาลัยครูเป็นสถาบันอุดมศึกษา ทำหน้าที่สอนวิชาการสาขาต่าง ๆ และทำการวิจัยดังกล่าวดำเนินตาม แผนการพัฒนางานวิชาการและการวิจัยในวิทยาลัยครูยังคงอยู่บนพื้นฐานอันเดียวกันกับการพัฒนางานวิชาการของโรงเรียนประถมและมัธยมศึกษาโดยทั่วไปในสังกัดกระทรวงศึกษาธิการ ด้วยเหตุผลดังกล่าว การพัฒนางานวิชาการของวิทยาลัยครูจึงอยู่ในวงจำกัดและไม่สอดคล้องกับเกณฑ์มาตรฐานของสถาบันอุดมศึกษาโดยทั่วไป จนทำให้ไม่สามารถพัฒนางานวิชาการในวิทยาลัยครูให้มีความเป็นอิสระทางวิชาการและความเป็นเลิศทางวิชาการได้

จากสถิติการศึกษา 2527 ของกรมการฝึกหัดครูพบว่า ในปีการศึกษา 2527 กรมการฝึกหัดครูมีข้าราชการทั้งหมด 6,709 คน แยกเป็นข้าราชการครู 6,483 คน และเป็นข้าราชการพลเรือนสามัญ (พิ.ช.) จำนวน 226 คน ในบรรดาข้าราชการพลเรือนสามัญ (พิ.ช.) เหล่านั้นพบว่า ข้าราชการพลเรือนสามัญ (พิ.ช.) ส่วนใหญ่ประจำอยู่ในกรมการฝึกหัดครูตามกองต่าง ๆ และกระจายอยู่ตามวิทยาลัยครูวิทยาลัยครูละประมาณ 2 คน

หากพิจารณาคุณวุฒิเฉพาะข้าราชการครู จำนวน 6,483 คน พบว่า สัดส่วนของอาจารย์ในวิทยาลัยครูเมื่อเทียบกับระหว่างปริญญาเอก : ปริญญาโท : ปริญญาตรี จะเป็น 0.2 : 5 : 4.5 ซึ่งนับว่าอยู่ในเกณฑ์ต่ำ เมื่อเทียบกับเกณฑ์มาตรฐานสถาบันอุดมศึกษาของยูเนสโกที่กำหนดสัดส่วนอาจารย์ระหว่าง ปริญญาเอก : ปริญญาโท :

ปริญญาตรี ไว้เป็น 0.5 : 7 : 2.5 (คณะกรรมการเขียนแผนบริหารกลุ่มวิทยาลัย
2528: 25)

นอกจากปริมาณสัดส่วนข้าราชการครูที่กระจายอยู่ตามวิทยาลัยครูที่ต่ำกว่าเกณฑ์
แล้ว อาจารย์ในวิทยาลัยครูส่วนใหญ่ยังขาดความกระตือรือร้นไม่ให้ความสนใจในการ
พัฒนาความสามารถทางวิชาการของตน ปัญหาเนื่องจากการบริหารบุคลากรภายใน
กลุ่มวิทยาลัยครูอาจสรุปเป็นประเด็นสำคัญได้ดังนี้

1. สัดส่วนของอาจารย์ผู้มีวุฒิระดับต่าง ๆ ยังต่ำกว่าเกณฑ์ของสถาบัน
อุดมศึกษาของยูเนสโก
2. อาจารย์ผู้มีวุฒิส่งในแต่ละสาขาวิชามักกระจายอยู่ตามวิทยาลัยครู จึง
ไม่อาจสร้างความเข้มแข็งทางวิชาการให้กับสาขาวิชานั้นได้ในกลุ่มวิทยาลัย
3. วิทยาลัยในกลุ่มยังไม่สามารถใช้บุคลากรร่วมกันอย่างมีประสิทธิภาพ
4. กิจกรรมทางวิชาการและเพื่อการเรียนการสอนยังไม่ได้รับการส่งเสริม
เท่าที่ควร
5. อาจารย์บางส่วนยังขาดความสนใจที่จะชวนชวชาญหาความรู้เพิ่มเติม
ด้วยการสมัครเป็นสมาชิก วารสาร สมาคมวิชาชีพ เข้าร่วมประชุมสัมมนาหรือ
สมัครเรียนเพื่อหาความรู้เพิ่มเติม
6. อาจารย์ขาดความกระตือรือร้นในการศึกษาค้นคว้าวิจัย แต่งตำราและ
ให้คำปรึกษาแก่นักศึกษาและปฏิบัติตนยังไม่เหมาะสมเพียงพอกับบทบาทของอาจารย์
สถาบันอุดมศึกษา

ในขณะที่เป้าหมายของกรมการฝึกหัดครูอยู่ที่การเร่งรัดในด้านคุณภาพการ
ผลิตครู แต่อาจารย์ส่วนใหญ่ยังมีวุฒิต่ำกว่าเกณฑ์ของสถาบันอุดมศึกษาและยังขาดความ
กระตือรือร้นในการพัฒนาความสามารถทางวิชาการของตน จึงเป็นอุปสรรคต่อการ
พัฒนาความเข้มแข็งทางวิชาการที่จะรองรับการเป็นวิทยาลัยอุดมศึกษาท้องถิ่นในอนาคต
ได้ประการหนึ่ง กับอีกประการหนึ่งคือ ความต้องการครูในปัจจุบันลดลงมาก ทำให้กอง
ลคปริมาณการผลิตครู กระทรวงการของวิทยาลัยครูยังมีอยู่มาก โดยเฉพาะอย่างยิ่ง
ทรัพยากรทางด้านบุคลากรมีอาจารย์ผู้สอนทั้งในระดับปริญญาเอก ปริญญาโท และ
ปริญญาตรีในทุกวิทยาลัยครู ซึ่งก่อนการปฏิรูปกฎหมายว่าด้วยวิทยาลัยครูพุทธศักราช
2527 อาจารย์ในวิทยาลัยครูส่วนใหญ่มีวุฒิทางวิชาสามัญ แต่ภายหลังการปฏิรูป

พระราชบัญญัติวิทยาลัยครู (ฉบับที่ 2) พุทธศักราช 2527 แล้ว ภารกิจของวิทยาลัยครู มีเพิ่มขึ้น โดยวิทยาลัยครูสามารถจัดการศึกษาวิชาชีพในสาขาวิชาการต่าง ๆ ได้ตาม ความต้องการของท้องถิ่นเพื่อพัฒนาชุมชน จึงเป็นหน้าที่ของวิทยาลัยครูที่จะต้องกำเนิ การตอบสนองความต้องการของสังคมและชุมชนได้อย่างกว้างขวาง นอกเหนือจากการ ผลิตรายได้เพียงด้านเดียว การขยายบทบาทของวิทยาลัยครูดังกล่าวทำให้กองขยายงานของ บุคลากรให้มีความเข้มข้นยิ่งขึ้น จึงจะสามารถผลักดันให้การปฏิบัติงานเป็นไปตามเป้าหมาย ที่กำหนดไว้ได้ ความสำคัญอย่างหนึ่งอยู่ที่การพัฒนาคณาจารย์ให้มีประสิทธิภาพเพื่อสามารถ ผลิตรายได้คนให้ตรงกับความต้องการของท้องถิ่น นั่นก็หมายความว่าอาจารย์ผู้สอน ซึ่ง ส่วนใหญ่มีวิชาความรู้ในวิชาสามัญก็ควรมีการปรับปรุงให้เกิดการเพิ่มพูนความรู้ และทักษะ ในด้านสาขาวิชาการต่าง ๆ ที่วิทยาลัยครูเปิดสอนด้วย ซึ่งเป็นวิธีการที่จะทำให้เกิดการ ใช้ทรัพยากรที่มีอยู่ให้เกิดประโยชน์สูงสุด

ผู้บริหารทั้งในระดับกรมและระดับกลุ่มวิทยาลัยครู จึงจำเป็นต้องคำนึงถึงการ พัฒนางานด้านวิชาการต่าง ๆ อย่างจริงจังในทุกสาขาวิชาการในขอบข่ายที่วิทยาลัยครู รับผิดชอบ รวมทั้งกิจกรรมสนับสนุนวิชาการเพื่อพัฒนาคุณภาพของคณาจารย์อันจะนำไป สู่แนวทางปฏิบัติในทิศทางที่พระราชบัญญัติวิทยาลัยครูกำหนดไว้ว่า จะเปิดโอกาสให้ วิทยาลัยครูจัดการศึกษาในสาขาวิชาการต่าง ๆ นอกเหนือจากสายวิชาชีพครู หากกล่าว โดยสรุปย่อมาหมายความว่า วิทยาลัยครูต้องดำเนินงานตามภารกิจหลักที่พระราชบัญญัติ วิทยาลัยครูกำหนดเพิ่มขึ้นใหม่ โดยมีวัตถุประสงค์ที่จะพัฒนาวิทยาลัยครูให้เป็นวิทยาลัย อุดมศึกษาท้องถิ่น ซึ่งการพัฒนาย่างหนึ่งที่สำคัญคือความสำเร็จนั้นก็คือ การพัฒนา คณาจารย์

ด้วยเหตุนี้ ผู้วิจัยจึงเห็นสมควรที่จะทำการวิจัยเพื่อศึกษาถึงสภาพการพัฒนา ของคณาจารย์ในปัจจุบันว่า ได้ปฏิบัติหน้าที่ตามภารกิจหลักของวิทยาลัยครูอย่างมี ประสิทธิภาพไปแล้วมากน้อยเพียงใด และสมควรที่จะพัฒนาคณาจารย์ไปในทิศทางใด เพื่อให้บรรลุเป้าหมายภายในเวลาอันสั้น การที่ผู้วิจัยเลือกศึกษาในสหวิทยาลัย รัตนโกสินทร์ ก็เพราะว่า กลุ่มสหวิทยาลัยรัตนโกสินทร์มีทรัพยากรทางการศึกษาเพียงพอ ที่จะพัฒนาให้เป็นสถาบันอุดมศึกษาที่สมบูรณ์ในอนาคตอันใกล้ได้ ถ้าหากว่าบรรดาคณาจารย์ ได้ริ่การพัฒนาย่างจริงจังและตั้งใจปฏิบัติหน้าที่โดยกระหนักรัดถึงภารกิจหลักของ วิทยาลัยครู เป็นสำคัญ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาสภาพการพัฒนาของคณาจารย์ในมหาวิทยาลัยรัตนโกสินทร์
2. เพื่อศึกษาความต้องการในการพัฒนาคณาจารย์ในมหาวิทยาลัยรัตนโกสินทร์

ขอบเขตของการวิจัย

1. การวิจัยครั้งนี้ จะศึกษาสภาพการพัฒนาของคณาจารย์และความต้องการในการพัฒนาคณาจารย์ในมหาวิทยาลัยรัตนโกสินทร์ เกี่ยวกับการกิจหลักของวิทยาลัยครู 5 คำน ไค้แก

ก. ให้การศึกษาวិชาการในสาขาวิชาการศึกษาต่าง ๆ ตามความต้องการของท้องถิ่นและผลิตครูถึงระดับปริญญาตรี

ข. ทำการวิจัย

ค. ส่งเสริมวิถึฐานะของครูอาจารย์และบุคลากรทางการศึกษา

ง. ทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม

จ. ให้บริการทางวิชาการแก่สังคม

2. กลุ่มอาจารย์ที่ใช้ในการวิจัย จะคงบรรจุเป็นข้าราชการครู และปฏิบัติงานในวิทยาลัยครูไม่น้อยกว่า 1 ปี (นับตั้งแต่วันบรรจุ)

คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย

การพัฒนาคณาจารย์ หมายถึง กระบวนการพัฒนาความก้าวหน้าในทุกด้านระหว่างปฏิบัติงานให้แก่คณาจารย์ ส่งเสริมให้คณาจารย์ได้มีโอกาสเพิ่มพูนความรู้ ทักษะและความสามารถรวมทั้งปรับปรุงเจตคติและเทคนิคต่าง ๆ เกี่ยวกับบทบาทและความรับผิดชอบ จนสามารถปฏิบัติภารกิจหลักในฐานะเป็นอาจารย์ที่ดี

มหาวิทยาลัยรัตนโกสินทร์ หมายถึง วิทยาลัยครูจันทรมณฑล วิทยาลัยครูธนบุรี วิทยาลัยครูบ้านสมเด็จเจ้าพระยา วิทยาลัยครูพระนคร วิทยาลัยครูสวนกุหลาบ และวิทยาลัยครูสวนสุนันทา

ผู้บริหาร หมายถึง ผู้มีหน้าที่รับผิดชอบการบริหารงานของวิทยาลัยครูในระดับต่าง ๆ ได้แก่อธิการ รองอธิการ หัวหน้าสำนักงานอธิการ หัวหน้าคณะวิชา

อาจารย์ หมายถึง ผู้มีหน้าที่สอนประจำในวิทยาลัยครู ซึ่งมีโค้วำรงตำแหน่งบริหาร บรรจุเป็นข้าราชการครูและปฏิบัติราชการที่วิทยาลัยครูมาแล้วอย่างน้อย 1 ปี

ความต้องการ หมายถึง กิจกรรมที่ผู้บริหารและคณาจารย์ต้องการได้รับการพัฒนาในด้านความรู้ ความสามารถ ทักษะ ตลอดจนทัศนคติ

ใ้การศึกษาวิชาการในสาขาวิชาการต่าง ๆ ตามความต้องการของท้องถิ่นและผลิตภัณฑ์ระดับปริญญาตรี หมายถึง การจัดการศึกษาในสาขาวิชาการต่าง ๆ ทั้งในระดับปริญญา อนุปริญญา และประกาศนียบัตร ตามความต้องการและสอดคล้องกับทรัพยากรของท้องถิ่น และยังคงจัดการศึกษาสายวิชาชีพครู โดยผลิตนักศึกษาครูและอบรมครูประจำการให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้ใช้ครูและของสังคมไทย

การวิจัย หมายถึง วิธีการแสวงหาความรู้ ข้อมูลและวิทยาการใหม่ในทุกสาขาวิชาการ โดยใช้ระเบียบวิธีการทางวิทยาศาสตร์ในการวิเคราะห์เพื่อค้นหาความจริง

ส่งเสริมวิทยฐานะของครูอาจารย์และบุคลากรทางการศึกษา หมายถึง การเปิดอบรมครูประจำการและผู้ที่ทำหน้าที่ให้การศึกษอบรม ตลอดจนพัฒนามาตรฐานวิชาชีพครู

ทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม หมายถึง การศึกษาค้นคว้าหาวิธีการที่จะรวบรวมรักษาพัฒนาและเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมไทย รวมทั้งทำหน้าที่ผลิตนวัตกรรมและเทคโนโลยีในทุกสาขาวิชาการ

ให้บริการทางวิชาการแก่สังคม หมายถึง ให้บริการเผยแพร่ความรู้ทางวิชาการที่มีอยู่ในวิทยาลัยครูแก่ชุมชนด้วยวิธีการต่าง ๆ

ประโยชน์ที่จะได้จาก การวิจัย

1. ผลการวิจัยครั้งนี้ ทำให้ทราบถึงสภาพการพัฒนาของคณาจารย์และความต้องการในการพัฒนาคณาจารย์ในสหวิทยาลัยรัตนโกสินทร์ตามภารกิจหลักของ

วิทยาลัยครู ซึ่งจะยังประโยชน์ต่อผู้บริหาร เพื่อใช้เป็นแนวทางในการกำหนดนโยบาย หรือวางแผนในระดับกรมและระดับกลุ่มวิทยาลัยครู

2. ผลการวิจัยครั้งนี้จะช่วยให้ผู้บริหารในสหวิทยาลัยรัตนโกสินทร์สามารถ นำผลการวิจัยไปพัฒนาคุณภาพให้มีการปฏิบัติงานอย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อพร้อมที่จะ เป็นวิทยาลัยอุดมศึกษาท้องถิ่น หรือเป็นมหาวิทยาลัยต่อไปในอนาคต

3. ผลการวิจัยครั้งนี้จะเป็นประโยชน์ต่อหน่วยศึกษานิเทศก์และกองการ เจ้าหน้าที่ กรมการฝึกหัดครู กล่าวคือ หน่วยศึกษานิเทศก์สามารถนำไปกำหนดแผนงาน กาง ๆ โดยเฉพาะแผนงานปรับปรุงคุณภาพการศึกษาระดับอุดมศึกษา ส่วนกองการ เจ้าหน้าที่สามารถนำไปกำหนดหลักสูตรการฝึกอบรมบุคลากรในฝ่ายฝึกอบรมและส่งเสริม สมรรถภาพของข้าราชการ

วิธีดำเนินการวิจัย

1. กลุ่มประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 กลุ่มผู้บริหาร ได้แก่ อธิการ รองอธิการ หัวหน้าสำนักงานอธิการ และหัวหน้าคณะวิชา ใช้ประชากรทั้งหมด 62 คน

1.2 กลุ่มอาจารย์ ได้แก่ ผู้มีหน้าที่สอนประจำในวิทยาลัยครู ซึ่งมีได้ คำร่างตำแหน่งบริหาร กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างด้วยการใช้ตารางสุ่มของ Krejcie and Morgan (1970: 609) ซึ่งจะได้ตัวอย่างประชากร 306 คน จากจำนวน ประชากรทั้งหมด 1417 คน และใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างอย่างง่าย (Simple Random Sampling)

ลำดับขั้นตอนการวิจัย

ขั้นที่ 1 ขั้นประมวลหลักการ แนวคิด ทฤษฎีสำหรับการวิจัย แบ่งเป็น 2 ตอน

1.1 ศึกษาจากเอกสาร คำว่า บทความทางวิชาและงาน วิจัยต่าง ๆ

1.2 กำหนดกรอบแนวความคิดในการสร้างเครื่องมือในการวิจัย

ขั้นที่ 2 การสร้างเครื่องมือสำหรับการวิจัย

2.1 แบบสัมภาษณ์ เป็นการสัมภาษณ์เฉพาะผู้ดำรงตำแหน่ง
อธิการวิทยาลัยครู จำนวน 6 คน ในสภวิทยาลัย
รัตนโกสินทร์เท่านั้น เพื่อให้ได้ข้อมูลที่สมบูรณ์ยิ่งขึ้นโดย
สอบถามเกี่ยวกับ

- นโยบายการพัฒนาคณาจารย์
- สภาพการพัฒนาของคณาจารย์
- ปัญหาที่เกิดขึ้นจากการพัฒนาคณาจารย์

2.2 แบบสอบถาม จะใช้แบบสอบถามกับประชากรกลุ่มผู้บริหาร
และกลุ่มอาจารย์ เพื่อศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับสภาพการพัฒนา
ของคณาจารย์และความต้องการในการพัฒนาคณาจารย์
ในสภวิทยาลัยรัตนโกสินทร์ แบ่งเป็น 3 ตอนคือ

ตอนที่ 1 สอบถามเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม
เป็นแบบสอบถามแบบตรวจสอบ (check list)

ตอนที่ 2 สอบถามเกี่ยวกับสภาพการพัฒนาของคณาจารย์
และความต้องการในการพัฒนาคณาจารย์ใน
สภวิทยาลัยรัตนโกสินทร์ ครอบคลุมภารกิจ
หลัก 5 ด้าน ของวิทยาลัยครู ได้แก่

- ก. ให้การศึกษาวิชาการในสาขาวิชาการต่างๆ
ตามความต้องการของท้องถิ่นและผลิตครูถึง
ระดับปริญญาตรี
- ข. ทำการวิจัย
- ค. ส่งเสริมวิทย์ฐานะของครูอาจารย์และ
บุคลากรทางการศึกษา

ง. ทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม

จ. ให้บริการทางวิชาการแก่สังคม

ตอนที่ 3 สอบถามความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการพัฒนาอาจารย์ตามภารกิจหลักของวิทยาลัยครู เป็นแบบสอบถามปลายเปิด (open-end questionnaire)

ชั้นที่ 3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

- 3.1 แหล่งข้อมูล โศกวิทยาลัยครูในสหวิทยาลัยรัตนโกสินทร์ ประกอบด้วย วิทยาลัยครูจันทร เกษม วิทยาลัยครูชนบุรี วิทยาลัยครูบ้านสมเด็จเจ้าพระยา วิทยาลัยครูพระนคร วิทยาลัยครูสวนกุหลาบ และวิทยาลัยครูสวนสุนันทา
- 3.2 วิธีเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยจะเป็นผู้สัมภาษณ์อธิการวิทยาลัยครูในสหวิทยาลัยรัตนโกสินทร์ และรับส่งแบบสอบถามด้วยตนเอง

ชั้นที่ 4 การวิเคราะห์ข้อมูล

- 4.1 แบบสัมภาษณ์ เป็นการสัมภาษณ์เกี่ยวกับ
- นโยบายการพัฒนาอาจารย์
  - สภาพการพัฒนาของอาจารย์
  - ปัญหาที่เกิดขึ้นจากการพัฒนาอาจารย์

4.2 แบบสอบถาม

ตอนที่ 1 ข้อมูลสภาพภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 สอบถามความเห็นเกี่ยวกับสภาพการพัฒนาของคณาจารย์และความต้องการในการพัฒนาอาจารย์ในสหวิทยาลัยรัตนโกสินทร์ แบบสอบถามจะถามครบทุกจุดภารกิจหลักของวิทยาลัย 5 ด้าน

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการพัฒนาอาจารย์คณา
ภรกิจหลักของวิทยาลัยครู เป็นแบบสอบถามแบบ
ปลายเปิด (Open-and questionnaire)

ชั้นที่ 5 ลำดับชั้นในการเสนอรายงานการวิจัย

บทที่ 1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา วัตถุประสงค์
ของการวิจัย ขอบเขตของการวิจัย คำจำกัดความที่
ใช้ในการวิจัย ประโยชน์ของการวิจัย วิธีดำเนินการ
วิจัย และลำดับชั้นในการเสนอรายงานการวิจัย

บทที่ 2 หลักการ แนวคิด ทฤษฎีเกี่ยวกับการพัฒนาอาจารย์
จุมุ่งหมายของการพัฒนาอาจารย์ องค์ประกอบที่
เป็นปัจจัยสำคัญในการพัฒนาอาจารย์ ความจำเป็น
ในการพัฒนาอาจารย์ การจัดการพัฒนาอาจารย์
ลำดับชั้นการจัดเกี่ยวกับการพัฒนาบุคลากรหรือ
คณาจารย์ การประเมินผลการพัฒนาบุคลากรหรือ
คณาจารย์ นโยบายการพัฒนาอาจารย์ของการฝึกหัด
ภรกิจหลักของวิทยาลัยครูและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับ
การพัฒนาอาจารย์ทั้งของไทยและต่างประเทศ

บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัยและการเก็บรวบรวมข้อมูล กล่าวถึง
วัตถุประสงค์ของการวิจัย ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย วิธีเก็บรวบรวมข้อมูล และ
การวิเคราะห์ข้อมูล

บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล การเสนอผลการวิเคราะห์
ข้อมูลนำเสนอในรูปคำบรรยายและการวางประกอบ
คำบรรยาย

บทที่ 5 สรุปผลการวิจัย อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ